

זמני שבת קודש

רבו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:18	19:41	18:40	תל אביב
20:22	19:43	18:38	ירושלים
20:18	19:40	18:40	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מעלת הקרבנות

כבר קרוב אלפיים שנה, שקרבן התמיד אינו קרב. מאז חרב בית המקדש ונותרנו בגלות, אין לנו את קרבן התמיד, אין לנו איך לכפר. במה נוכל להתעודד, כיצד נוכל לקבל כוחות חדשים, להתחיל יום חדש?

ניתנה לנו מתנה יקרה, דרך ייחודית לימים בהם אנו לא רואים בחוש את עבודת הכהנים בבית המקדש. זהו כלי מיוחד לימינו, הפועל כמו הקרבת הקרבנות, מביא את התוצאה המבוקשת, נוסך עידוד וכוחות, ומאפשר לנו להתחיל בחיות מחודשת:

כאשר יהודי אומר את פסוקי התורה, המפרטים ומבארים את עבודת הקרבנות, כשיהודי קורא ולומד את פרושות התורה העוסקות בקרבנות, הוא זוכה להתנקות ולהזדכך, לטהר את עצמו ולכבס את פגמיו, ולקבל כוחות חדשים ותחושה של התחדשות מחודשת, כביכול הוא מוחק את העבר ופותח דף חדש ונקי, טהור וזך!

לפיכך, תקנו לומר את פרשת התמיד מיד עם שחר, עם תחילת התפילה. אנו פותחים את היום באמירת הפסוקים המטהרים ומכבסים את נפשנו, נותנים לנו טעימה מאותה תחושה עילאית, כמו לחזות בכהן בעבודת קדשו בבית המקדש. כך נפתח את היום בהרגשה חדשה, נקיה וטהורה, מלאה באנרגיות חדשות ופוריות!

וכך מגלה רשב"י בזוהר הקדוש בפרשת וירא, וזה תרגום לשונו: 'כל המזכיר בפיו ענין קרבנות והקרבה, ברית כרותה היא, שאלו המלאכים המזכירים עוונותיו להרע, אינם יכולים לעשות לו רק טוב!'

כי כאשר יהודי נכנס לבית הכנסת ואומר את פרשת התמיד בכוונה - מתרחשת בשמים מהומה לא קטנה... באותו רגע, כל אותם מלאכים מזיקים סותמים את פיהם, שותקים לפתע כמו דג... עד לפני רגע היו הללו קטגורים רעים - ועתה הם ממליצים עליו רק טוב!

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

לקראת חג הפסח

סיפורי מופת המסוגלים לפרנסה טובה במיוחד לחג הפסח

שכשהגיע ל"דיינו" אמר חרוז אחד וכל המסובים ענו אחריו דיינו. ובעת שעמד המלך מאחורי החלון אמר היהודי את החרוזים של דיינו, ושמו של הכומר היה "דייני" ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך וכולם אומרים "דייני" והבין המלך שהכומר דייני הוא גנב הטבעת וצוה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה וכן היה שהודה שגנב את הטבעת והמלך נתן ליהודי הון רב וזכה לכבוד את כל חג הפסח.

מעשה השלישי: היה יהודי אחד שעבד אצל פריץ. פעם אחת התפאר הפריץ ואמר ליהודי נכון הדבר באם לא הייתי נותן לך פרנסה היית גווע ברעב ח"ו. היהודי היה ירא שמים וענה: מה אתה אומר אתה מפרנס אותי הלא יש קל בשמים והוא זן ומפרנס לכל הברואים ואותי ג"כ, ואם הפריץ לא יהיה השליח יתן לי ה' ע"י שליח אחר. כששמע הפריץ תשובתו של היהודי חרה לו מאד וציווה ליהודי שיעזוב מיד את מקומו ולא יתן לו שוב עבודה. היה זה לפני חג הפסח והיהודי היה עני ולא היה לו במה להכין צרכי החג. לפריץ היה אוצר מטבעות זהב והיה נוהג להיכנס לאוצרו לנקות את המטבעות מחלודה ברוק שבפיו, ולפריץ היה קוף וכשנכנס הפריץ לאוצרו לנקות את המטבעות לקח עמו הקוף. והקוף ראה איך שהפריץ מנקה המטבעות ברוק שבפיו וחשב שהפריץ אוכל מהמטבעות של זהב אח"כ ירד הקוף לבד לאוצר והתחיל לאכול מהמטבעות עד שנתמלא כרסו במטבעות ונפל פגר. כשראה הפריץ שהקוף מת צוה למשרתו שיזרוק הנבלה לבית היהודי, וכשזרקו את הקוף בביתו של היהודי נקרע בטנו ונפל ממנו הרבה מטבעות של זהב והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה. בליל הפסח שלח הפריץ את משרתו לבית היהודי לראות אם יש לו מה לאכול ומשרתו הגיע בחזרה ואמר שיש ליהודי כל טוב אז שלח לקרוא את היהודי ושאל אותו מאין היה לו מעות להכין צרכי פסח סיפר לו היהודי איך שזרקו לו חיה בביתו וממנה נפלה מטבעות של זהב אז אמר הפריץ עתה ידעתי שהש"ת זן ומפרנס לכל. שנזכה לחג פסח כשר ושמח!

והגים לספר שלשה סיפורי מופת בשבת שלפני חג הפסח, וידוע שיש בהם סגולה גדולה למי שמספרם מובטח לו שיהיה לו כל צרכי חג הפסח בהרחבה גדולה. וידוע שהמגיד הקדוש מקאזניץ זי"ע סיפר בכל שבת מברכין ניסן אלו הג' סיפורים ואמר שמסוגלים להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה.

מעשה הראשון: היה יהודי שעשה לפני חג הפסח חבית יין שרף ונסע למכור את יי"ש (יין שרף) ועבר עם החבית את הגבול בין מדינה למדינה ותפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו את החבית כי היה אסור לפי חוקי המדינה לסחור עם יי"ש מבלי רשיון מיוחד. נסע היהודי תיכף להרבי רבי אלימלך זי"ע ובכה מאד שלקחו ממנו החבית יי"ש. אמר לו הרב שילך ויאמר לשומרי הגבול שיטעמו מהחבית יי"ש ויראו שזה חבית מים ולא יי"ש. וכן עשה היהודי, וציווה לשומרי הגבול לטעום מהחבית וראו שהיא מלאה מים ולא יי"ש ונתנו לו בחזרה החבית. והיהודי חזר שוב לרב ובכה לפניו שהחבית יי"ש היינה מקור הכנסה עבורו לצורכי פסח ועכשיו החבית יי"ש מלאה מים. אז אמר לו הרב שיטעמו ויראה שהחבית מלאה יי"ש וכן היה שהחבית מים נהפך שוב ליי"ש והיה ליהודי צרכי פסח בהרחבה גדולה.

מעשה השני: היה מלך שאבדה לו טבעת וציווה לחפש הטבעת ומי שקיבל על עצמו לחפש נתן לו המלך הרבה מעות שיהיה לו אפשרות לחפשה. היה שם יהודי עני ואביון ולא היה לו במה להכין צרכי חג הפסח אמרה לו אשתו תלך ותאמר שאתה גם כן רוצה לחפש והמלך יתן לך מעות ובזה המעות יהא לנו במה להכין צרכי חג הפסח ונראה בעיניו עצת אשתו. הלך למלך ואמר לו שהוא רוצה ג"כ לחפש טבעתו והמלך נתן לו מעות וכן היהודי הכין בזה המעות צרכי פסח בהרחבה גדולה והיהודי היה מכניס הרבה אורחים. אחד מיועצי המלך היה כומר רשע שונא ישראל מובהק, ולא היה יכול לסבול איך יהודי הנ"ל רימה את המלך והוציא ממנו מעות. הלך הכומר בליל חג הפסח מאחורי חלון היהודי וכראותו איך שאוכל ושותה ואינו עוסק כלל בחיפוש טבעת המלך הלך הכומר למלך ואמר לו אתה חושב שהיהודי מחפש הטבעת הנה אראה למלך מה עשה היהודי במעות שנתן לו המלך. המלך הלך עם הכומר עד ביתו של היהודי ועמדו מאחורי החלון והסתכלו בפנים וראו האיך שהיהודי יושב כמלך בגדוד ומנהגו

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

* ניתן להקדיש לע"ג. לרפואה או להצלחה

כוצה זמיות שותף קיכוי תרקיק?
בתרומה של 100 ש"ח אתם שותפים בהפצת אלפי עלוני 'אור הפרשה' בכל רחבי הארץ

להצטרפות חייגו: 03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

חלוקה שהפכה חיים

רחוב יחזקאל בירושלים, כמה ימים לפני חג הפסח. כמנהגם של יהודים בימים אלה, אץ רץ לו יהודי לחנות מוצרי חשמל הממוקמת בפינת הרחוב, מבקש לרכוש לו מכשיר כלשהו חדש לחג. את עינו צדה דמותו של יהודי צעיר, שמעיניו נשקפים תוס, עדינות וחן יהודי, העומד בפינת הרחוב כשעגלת תינוק לידו, ונראה כממתין למשהו. עד כאן כלום לא מוזה, אלא שאחרי שעה וחצי שב האיש לאותה חנות, ונפעם לגלות כי האיש הממתין עודו ממתין, ניצב באותה פינה בדיוק!

אין ספק, עכשיו זה כבר מוזר מאוד. מישהו שעומד בערב פסח בפינת הרחוב, בחוסר תזווה כמעט, רק שפתיו נעות, והוא לא זז כבר שעה וחצי! סקרנותו גברה, התעלומה לא הניחה לו. מה מביא יהודי לכלות את זמנו בעמידה סתמית בערב פסח בטבורה של עיר?! מה גורם לאדם שנראה כה זך ואצילי לעמוד על רגליו שעה ארוכה בפינת רחוב?!

הוא פנה ליהודי בנימוס, והציע עזרה. 'עברתי כאן פעמיים בשעתיים האחרונות, וראיתיך עומד באותה תזווה, עיניך עצומות לפעמים ואתה ממלמל משהו. אתה צריך עזרה? ממתין למישהו או למשהו?!' היהודי הממתין חיך בביישנות מה, והשיב מיד: 'האמת שאין לי מה להסתיר, הבה אספר לך את סיפור חיי...'. וכאן פתח וסיפר סיפור חיים דרמטי ומהפכני, שפתר את השאלה והותיר את השואל הלום רעם, נדהם ממש.

הוא נולד בבית שאינו אמון על שמירת התורה והמצוות, ולא זכה להתחנך על ברכי התורה. את שנות ילדותו העביר בבית הספר השכונתי, וכשגדל והפך לנער - חיפש לעצמו עיסוקים מזדמנים. כך אירע שבערבי פסחים מצא את עצמו עובד באחת החנויות במרכז ירושלים, משרת את הלוקוחות.

מדי יום ביומו בשובו הביתה, נסע באוטובוס המוביל לשכונת מגוריו - רמת אשכול שבירושלים, שמסלולו יורד במורד רחוב שטראוס, חוצה את 'כיכר השבת', וממשיך במורד רחוב יחזקאל. אלא שבאחד הימים, בהגיע האוטובוס לרחוב יחזקאל, נתקע האוטובוס בפקק ענק, אין יוצא ואין בא ממנו...

מכוניות צופרות, אנשים נרגנים, הכל תקוע. פקק מהסוג הגרוע. הוא היה עייף מעמל יומו, קיווה כבר לשוב לביתו, אך הכל עומד, המכוניות לא זזות. להפתעתו, כשהוא פונה לנהג ומבקש להבין מה יום מיומנים, דווקא הנהג משיב לו באושר:

'הבט נא ימינה ותבין הכל... כאן בצד ימין, מתקיימת חלוקת ענק של 'קמחא דפסחא'. אלפי משפחות מכל רחבי העיר באות הנה עם עגלות ענק, לוקחות הביתה את כל צרכי החג - בשר ודגים, מצות ופירות, ירקות ותפוחי אדמה, מוצרי מזון יבשים, חד פעמי, אגוזים ושקדים... הבט נא ימינה הצעירה, תראה מחזה מרגש שלא ראית מעודך!'

הנער הביט ימינה, ועיניו לא שבעו מראות. עוד ועוד אנשים באים, זה בא בעגלת תינוקות וזה במריצת בניה, אחד בא עם רכב אחיו והשני נעזר בצוות ילדיו. פניהם של כולם קורנות באושר, והם ממלאים מכל הבא ליה, באופן מסודר, יפה וראוי להערצה. אלפים מקבלים את כל צורכי החג חינם אין כסף - יש משהו יפה מזה?

הנער עמד והתבונן במחזה, ולבו כמו נמס. הוא כבר שכח לגמרי מהפקק המעצבן, המראה רומם אותו, הרטיט את לבו. 'אתה יודע מה?' - הוא פונה לנהג, 'תוריד אותי פה. אני רוצה לראות את המחזה הנפלא הזה מקרוב, לא מבעד שמשות האוטובוס...'

הנהג נענה לו בשמחה, אולי גם בקנאה, גם הוא היה רוצה לעזוב עכשיו את ההגה ולראות את הפלא הנשגב הזה... הבחור ממחר לרוץ במורד הרחוב הצדדי, תופס לו באחת החצרות מקום ישיבה על גדר גבוהה, ויושב ומביט בנעשה למטה כשעיניו קרועות מתדהמה.

שעות ארוכות ישב הנער על הגדר, שכח מזמן שהוא עייף מעמל היום, פרח מזכרונות שפעם מיהר והפקק עיכב אותו... המחזה מרשים, מעורר השראה, מרגש כל לב!

גם ביום המחרת בא הנער, וגם ביום שלאחר מכן. המחזה הנפלא לא מש מלב, הרעיד את מיתרי נשמתו בכל יום מחדש. הוא שאף לדעת מאין טוב הלב הנפלא הזה, מהיכן נובעים מבועי החסד העצומים הללו, וגילה את אור התורה. עד מהרה התעניין לגבי ישיבה המתאימה לו, גילה את עוצמת הקשר והאהבה עם אבא שבשמים באמצעות קיום המצוות, והתחבר בכל נימי נפשו לתורה הקדושה - בה הוא עמל ועליה הוא שוקד יום יום...

כשבגר מעט, חש כי המקום הזה, פינת רחוב יחזקאל בירושלים, הוא מקום מיוחד עבורו. זה המקום בו גילה את אבא שבשמים, זה המקום שהעניק לו את אור התורה והמצוות בחייו. הוא פנה לרבו לשאול אם מותר לו לבוא למקום ולברך 'ברוך ששעה לי נס במקום הזה', הרב

חיך בהבנה, פסק כי לא ניתן לברך את הברכה, אבל בהחלט ראוי לבוא למקום ולהודות לה' בפרקי תהלים נרגשים, להביע שבח ושירה לה' שזיכה אותו לשוב בתשובה שלימה...

'ומאז', - המשיך האברך לספר כשלחיי סמוקות, 'אני בא לכאן מדי שנה באותו היום בו גיליתי את המחזה ששינה את חיי, ואומר כאן פרקי תהלים בהתרגשות אדירה שאין לתארה. אני מרגיש שהמקום הזה העניק לי את חיי, ואני בא דווקא אליו, ודווקא ביום הזה, כדי להודות ולשבח לה' הטוב על חסדו שגמל עמי!

וגם לבני, התינוק שבעגלה, קראתי בשם 'פסח', כדי להזכירני בכל עת להודות לה' על הנס הנפלא בו הוא זיכה אותי בזכות חג הפסח. כדי שאזכור בכל עת להודות ולשבח לה' הטוב על חסדו הרב אשר גמל עמי, להביע בפניו שבח ושירה על גמולו הטוב עמי!'

כמה מרגש הסיפור הזה, המופיע בספר 'איש לרעהו' מכלי ראשון. אנו רואים יהודי שזכה באור שמימי, רגע של הזדמנות להתחבר לאביו שבשמים, קפץ עליו באהבה, ניצל אותו כהוגן וזכה בחיים חדשים ומאירים, עליהם הוא מודה מעומק לבו. בורא עולם נתן לו רגע של מתנה, הזדמנות לפקוח את העיניים, והוא הסתער עליה בשמחה וקנה את שני העולמות, עולם הזה ועולם הבא גם יחד.

בלילה הזה כולנו חווים רגע הזדמנות כזה. זהו לילה של גילוי שכנינו, כימי צאתנו ממצרים נראה נפלאות. לילה בו הקדוש ברוך הוא ופמלייתו באים להתחבר אלינו, לשמוע את השבח הנפלא שאנו מספרים על יציאת מצרים, לחזות בעם ישראל מתכנס למשפחותיו סביב שולחנות הסדר, ולהאיר להם אור של קירבת אלוקים שמימית הנובעת מהודאה.

הבה נאמץ את ההזדמנות, נקפוץ על המציאה. נבין באיזה לילה גדול אנו נמצאים, ונסתער על המתנה הנפלאה הזו של חיבור בעבותות אהבה עם אבינו שבשמים. כי רגע ההזדמנות הזה, הוא רגע שיכול לחולל מהפך בחיינו, להעצים את הקשר שלנו וקרבת האלוקים לבורא עולם. הבה ננצל את ההזדמנות שבלילה הזה עד תומה, ונחווה בעצמנו חוויה של קשר רוחני מתהדק ומתעצם עם אבינו האוהב!

"הנער עמד והתבונן במחזה ולבו כמו נמס, הוא פנה לנהג: 'תוריד אותי פה' אני רוצה לראות את המחזה....."

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

מסקנות למלאכת החינוך

מלאכת החינוך קלה ויעילה לאין ערוך, כשההורים יודעים ליצור לה מסגרת נעימה ולהרעף על ילדיהם אהבה וחובה. אם נדאג למשל, ששולחן שבת בביתנו יהיה מעמד נעים, כשהאווירה תהיה משפחתית ונעימה שזורה ברעני התעלות ונועם אלוך, הרי שילדינו ילמדו לאהוב את שולחן השבת וישאפו לחקות אותנו בבואם לנהל שולחן שבת משלהם. החוויה הנעימה לא תישכח מהם ולא תפוג מזכרונם לאורך זמן. מבלי שיידרשו למאמצים מיוחדים, יראה שולחן השבת שלהם, כפי שהם ראו בבית הוריהם. לא יאה זה איפוא חינוך טוב רק לדורות, כי אם לדורי דורות!

אם אנחנו שואלים את עצמנו, היאך יראה ליל הסדר העתידי כשילדנו יהיה זה שישב בראשו וינהל אותו, או כיצד תיראה הדלקת נר חנוכה בביתו הפרטי של בנו שכיום הוא כבן שמונה- אין כל צורך שנודקק לדמיון פורה במיוחד. על אשר עלינו לעשות הוא, לחשוב איזו תחושה התנהגותנו עלולה להותיר על ילדנו באותם רגעים נעלים. כך נדע לשער ולהעריך את מידת ההשפעה ועוצמת הרושם הנחרת בתודעתם.

נחפש דרכים והזדמנויות, כדי להפוך את קשרינו עם הילדים לחיוניות נעימות. ננצל ימי חופשה, כדי לשהות עם הילדים בצורה מהנה. נצא עמם לטיול של חויה הדדית תוך ריכוך מה במסגרת הרגילה, וניטע בהם תחושה של בטחון הזורם מאתנו אליהם. כשנצטרך לנסוע לשבת או לחתונה, נשקיע מאמץ בתכנון הדרך באופן שלא תהיה כרוכה בלחץ או ברוגז. במקום להילחץ עד הרגע האחרון ולצאת את

הבית מתוך צעקות ועצבים מרוטים, נחפש כיצד לעשות את הדבר באורח מעשי ונעים.

אינני מתכוון, כי נימנע באופן קיצוני משימוש באיומים או בענישה. מקום חיוני יש לאלה בחינוך והם ממלאים בו תפקיד נחוץ. אך נשים לב ונעמוד על כך, שהזרם המרכזי בבית יושתת על אהבה וחובה, בתחושה חיובית ובאווירה נעימה.

ילד שיחוש את האווירה החיובית והגישה התומכת שאנו ההורים נשדר לו, יקבל בסלחנות ובהבנה את הצורך שלנו לנקוט לעתים באיומים או בענישה. ילד שישמע אותנו משבחים אותו ומציינים בבית את שמחתנו על המחמאות שחלק לו המלמד, כשסיפר כי הוא תלמיד מצטיין, או שישמע את אמו משתבחת בו בהיותו נעים הליכות ובסיועו בבית בכל אשר נדרש- יפתח דימוי עצמי חיובי וישאף להתנהג טוב, לא רק משום שהוא יבקש לקצור תשבות נוספות, אלא שמהותו תקלוט שהתנהגות נאותה היא דבר נעים. גם בעתיד, כאשר לא יצפה למחמאות שיתנו בצמוד וכמענה לכל מעשה טוב, הוא ירגיש טוב בעשותו דברים חיוביים, שכן עצם העשייה התחבר אצלו לתחושה נעימה שנותרת חבויה בתודעתו מאז. כאשר הקשר יהיה מלא חיבה, הילד יחיה בתחושה מרוממת ובמצב רוח שפיה הוא יאהב את הבית החם והנעים, יעריך את ההורים ויקדש את הרעיונות והגישה לחיים אשר הם מבקשים להנחיל לו. שמחת החיים שלו לא תיפגם, גם אם יספוג הערה או נזיפה על דבר זה או אחר, ואף יקבל את הצורך להענישו מעת לעת כדבר מובן מאליו.

אם נרצה לסכם את הדברים נאמר כך: התחושה הטובה שנעניק לילדינו, תמשך ללוותם, לא רק כשיזכרו בה, אלא היא תשרת אותם גם כשלא ירגישו בה ולא יהיו כלל מודעים לה. זו אחריות עצומה המוטלת עלינו, כשאנו יכולים להעניק לילדינו את הגדולה שבמתנות, שפירות פירותיה יאכלו לשנים ארוכות. ומאידך, עלולים בחוסר שימת לב ראויה, לעשות נגדם שימוש בנשק ארוך טווח, שאין לנו כל שליטה על תחום פגיעתו...

למאמרים נוספים של הרב אהרן פרידמן
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

פרשת שבוע הרב צח ויאה

פרשת צו

פרשתנו הקדושה עוסקת בעיקר בענייני הקורבנות: קורבן עולה, קורבן חטאת וכו', כיצד יחזקו את ליבנו מסרי הפרשה הרי היום אין אנחנו מקריבים לא קורבן אשם ולא קורבן חטאת? אלא ראשית עלינו להבין שבזמן בית המקדש כל השפע ירד לעם ישראל ולעולם כולו בזכות הקורבנות כמו שאמרו חז"ל שאם אומות העולם היו יודעים כמה שפע הם מקבלים מבית המקדש (בחג הסוכות היו מקריבים 70 פרים כנגד 70 אומות העולם) היו שומרים עליו ועל עם ישראל בדובים ואריות, כל יום כל חג כל שבת הכל סובב סביב עבודת הקורבנות, מכאן רואים שעבודת הקורבנות היא חשובה ועיקרית בעם היהודי. אבל כיצד היא באה לידי ביטוי בחיינו?

חז"ל פרשו את הפסוק "ונשלמה פרים שפתנו" נשלמה מהמילה תשלום, ומה התשלום היום על ה"פרים" שהכוונה לקורבנות שהיו במקדש? התשלום הוא "שפתנו" אנחנו משלמים בשפתיים שלנו בתפילה. למסקנה כל החשיבות שיש בקורבנות נמצאת היום בפינו אם בזמן בית המקדש אדם שעבר עברה ח"ו הביא קורבן חטאת או אשם ובכך היה מכפר על עברתו היום תפקידו

הוא בעצם לפרש שיחתו לפני הבורא ברוך הוא ולבקש סליחה להתחרט ולקבל לעתיד ובכך "סר עוונך וחטאתך תכופר". או אדם שצריך שפע, בריאות וכל דבר רוחני או גשמי, גם בכך עליך להרחיב פיך לבקש רצונך והקב"ה ברחמיו ימלא מבוקשך. והדוגמה האחרונה היא תודה, בזמן בית המקדש היה קורבן תודה להודות לקב"ה מקריבים קורבן, והיום הדרך היא פשוט להרים עיניים לשמים ולומר "אבא תודה".

וכל שאיפתנו שיבנה בית המקדש במהרה בימנו, אבל בגלותנו כל תודה זה קורבן, כל וידוי, כל תפילה עלינו לנצל את הכוחות שקיבלנו ולהתפלל יותר לבורא ברוך הוא להודות יותר ובכך נגלה עולם אחר של קרבת אלוקים גדולה שעדיין לא הכרנו. בדומה לתשובתו של הרב אורי זוהר לאחר שחזר בתשובה שאלוהו מה הרגשתך היום אחרי שחזרת בתשובה? מה כבר התחדש לך? מה עוד יש לך לגלות? ענה להם הרב שההרגשה היא כמו להיות תולעת בתוך תפוח, כשהיא בתוך התפוח היא שמחה ומאושרת מתגלגלת מצד לצד בהרגשה שכבשה את העולם הכל שלה, לפתע מגיע התולעת לקצה התפוח עושה חור בקליפה ומגלה עולם עצום ואז שואלת לעצמה כל העולם הגדול הזה היה כאן "ואנכי לא ידעתי". כך אמר הרב שהוא מרגיש לאחר שחזר בתשובה. וכן כך ירגיש אדם שיתחיל לערב יותר את הבורא בחייו, עוד כמה מילות תודה עוד תפילה על הילדים וגם לפני כל העסקים ויתקיים בנו הפסוק "אשיחה ותתעטף רוחי סלה" שע"י שנשיח תפלתנו לפני הבורא נרגיש שאנחנו מתעטפים בהשגחת הבורא ובסיעתא דשמיא גדולה.

הרב צח ויאה מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

הלכות ומנהגים הרב אשר זנוורי

הלכות חג הפסח

כללים להגעת כלים

א. לפני שמכשירים את הכלים צריך לנקות את הכלי שיהיה נקי מכל לכלוך.

ב. רק כלי מתכות ופלסטיק אפשר להכשיר אבל כלי חרס, חרסיה ופורצלן אין מועיל להם הגעלה ואין להשתמש בהם בפסח.

ג. כלי חרס שהשתמשו בהם רק בצונן מותר להשתמש בהם בפסח ע"י שטיפה וניקיון בלבד (חזו"ע עמ' קמ"ט).

ד. כלי זכוכית לא צריכים הכשר אלא רק ניקיון בלבד, ולא שכנוזים אסור להשתמש בהם ואף לא תועיל להם הגעלה.

כיצד מכשירים את הכלים לפסח

א. בהגעלת כלים צריך שיהיו המים רותחים ויעלו בעבוע, אם יש ברגים צריך לפרקם לפני ההגעלה, בחריצים צריך לנקות היטב, חלודה עבה לגרד אותה או לשרוף ע"י ברנה, וכשמכניס את הכלי עדיף להמתין 3-4 שניות ולא להוציא מיד. לאחר ההגעלה ישים מים קרים (יש עוד כמה דינים בזה). ואדם שגר במקום שאין הגעלת כלים ישים מים עד סוף הכלי שירתחו המים ויבעבעו יגלשו המים וזה תהיה ההגעלה שלו. ואת המכסה יכניס כמה פעמים עד הקצה. וב"ה היום רוב המועצות הדתיות בארץ דואגות לציבור שיהיה להם יום שיהיה אפשר להגעיל את הכלים ולהכשירם מחמץ לפסח.

מצוות ארבע כוסות

א. בליל פסח יש מצוות ארבע כוסות, ושמקדש בעל הבית כולם תופסים את הכוס שלפניהם ומכוונים לצאת ידי חובה מצות קידוש ומצות כוס ראשונה, ובעל הבית מכוון להוציאם.

ב. הכוס צריכה להיות נקיה, מלאה, לא פגומה, רביעית שהוא 86 סמ"ק (שו"ע קפ"ב).

ג. יש להקפיד לשתות את הרביעית בבת אחת, ובדיעבד אם שתה רוב רביעית שזה 44 סמ"ק יצא, ואם לא עשה כן צריך לחזור ולשתות, ועוד ישתה את רוב הכוס גם אם הכוס יותר מ-86 סמ"ק, כגון שהכוס כוס שיש בה 180 סמ"ק אם שתה 86 סמ"ק שתה רביעית, אבל לא שתה את רוב הכוס שהרי צריך לשתות קצת יותר מ-90 סמ"ק.

ד. קטן שמבין מצוה לחנכו (שו"ע תע"ב) עדיף שישתה כאשר כתבנו אצל אדם גדול אומנם כל זה מצוה לכתחילה אבל יוכל האבא להניח לפניו את הכוס ודיו אבל ילמדו שכן ראוי לשתות.

באיזה סוג יין יוצאים ארבע כוסות?

א. צריך שיהיה יין אדום, ויין ממש עדיף ולא מיץ ענבים. מ"מ אדם שקשה לו ובעיקר נשים יערבבו מיץ ענבים עם יין חצי חצי, או שליש יין ושתי שלישים מיץ ענבים וכדומה, כדי שיורגש האלכוהול של היין, ואם גם זה קשה יוצא במיץ ענבים אפילו לבד.

ב. עדיף יין לא מבושל ולא מפוסטר וללא סוכר, ובמיץ ענבים עדיף מפוסטר ללא סוכר.

ג. מי שסובל מבעיות סוכר יוכל לשתות יין או מיץ ענבים ללא סוכר חיצוני אלא טבעי, ומי שלא יכול לשתות גם את זה, יכול לשתות שכר מדינה כגון עראק וכדומה וכך מקפידים בני ספרד (חזו"ע שבת ב עמוד תח אול"צ חב' ע' קפ"ב משנ"ב תעב" ל"ו). ויש שכתבו שלדעת בני אשכנז די במיץ תפוזים או אשכליות 100% טבעי (הליכות שלמה ושבות יצחק), ויש שכתבו שיש מקום להקל לבני ספרד אם קשה לו לשתות כוס עראק שיוכל לקחת מיץ תפוזים טבעי וכדומה ויערב בו אלכוהול שמשכר קצת ויצא ידי חובה בזה.

ד. יש ענין שאדם אחר ימוזג לו את היין שהוא מראה דרך חרות (רמ"א תע"ג).

כיצד מקיימים מצוות הסיבה?

א. חייבים בין איש ובין אשה (וגם איטר) להסיב על צד שמאל, בארבע כוסות ובאכילת כזית מצה של המוציא מצה, הכורך, והאפיקומן,

ב. אדם ששכח להסב חייב שוב לשתות ולהסב, אבל אם אשה ששכחה לא חוזרת שוב, ולכן רצוי שיהיה אדם שיזכיר לכל המסובים להסיב שהרי אין אנו רגילים בכך כל השנה. ויש להסיב את הגוף אחורה מעט ולצד שמאל, וכדאי לשבת על כיסא עם ידידות או כרית, שיראה כבן חורין, ואם אין לו ישען על השולחן או אפשר על ברכי חבירו.

מצוות אכילת מצה

א. אדם שאוכל מצה בליל פסח מקיים מצוה מדאורייתא (שמות יב יח) "בערב תאכלו מצות". באכילת מצה הראשונה (במוציא מצה) צריך לאכול כזית מהמצה העליונה וכזית מהמצה החצויה, ואם רבים הם המסובים יוכל לחלק חתיכה קטנה מהשתי מצות והשאר ממצה שעל השולחן (אבל מעיקר הדין די שרק הבועץ יאכל מהמצות שבצע שתי כזיתות ושאר המסובים יאכלו כזית אחד).

ב. לאחר מכן יש עוד כזית שצריך לאכול בכורך, ולאחר מכן יש את האפיקומן שצריך לאכול כזית, ויש מקפידים לאכול ב' כזיתות אחד כנגד קרבן פסח ואחד כנגד המצה הנאכלת עמו.

ג. שיעור כזית מצה הוא 27 גרם ויש שכתבו שבמצות רכות יאכלו 35 גרם בכל הנפח וראוי להחמיר בעיקר הבועץ, ולזקנים וחולים וילדים אפשר להקל בין 12 ל 15 גרם, ויש לשקול את הכזיתות בין של המצה ובין של המרוח לפני החג ואם לא עשו כן יכולים לשקול בחג ע"י משקל מכני בלבד ולא דגטלי, כיון שזה לצורך מצוה.

הגדה של פסח

יש ענין גדול להרבות בסיפור יציאת מצרים, שהרי זה עיקר הלילה, להראות ולהמחיש את האמונה בקב"ה, על כל ניסיו ונפלאותיו, וכל המרבה בסיפור יציאת מצרים הרי זה משובח (שו"ע) וימחיש לבניו ולבנותיו הקטנים והגדולים את הניסים שעשה ה' עמנו בהוציאנו ממצרים ויתאר להם את עשרת המכות וכל מילה שאומר מקיים מצווה עשה מהתורה.

להלכות נוספות של הרב אשר זנוורי
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

רגע חושבים

הרב יהודה שמעוני

הבטחון מטהר את האדם

אדם הבוטח בהשם הוא כדגמת יום הכפורים שמכפר גם בלא תשובה להיות האדם "לפני ה'" ללא מסכים, ואז נפעל ה"תטהרו", וכמו השבת קדש שכמו כן מכפרת וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק: "אשרי אנוש יעשה זאת שמר שבת מחללו" אל תקרא מחללו אלא "מחול לו". ופרש החיד"א בספרו "מדבר קדמות" (פרשת ניצבים) על הפסוק "ושבת עד ה' אלקיך" ושבת - אותיות ושבת, שמכח קדשת השבת האדם קרוב לה' ביותר, ואור ה' זורח בנשמתו ביום זה ומנקהו מכל זהמת עוונותיו באם שומרו לשבת כראוי, כן הבוטח בה', נדבק הוא בכך בה' בדבקות נפלאה המטהרתו מזהמת עוונותיו.

ואין להרהר על כמה קדושים מראשוני ראשוניים שסבלו כמה צרות ורעות, ולמה לא השתמשו הם במדת הבטחון ואז היו נצולים בוודאי, אך דע כי מדה אחרת היתה בהם, כי מהם שקבלו את היסורים באהבה על דרך שאמר ר' עקיבא, (ברכות סא ב): "כל ימי הייתי מצטער כו', מתי יבא לידי ואקימנו". וכן על דרך שאמר רבי אלעזר ברבי שמעון (בבא מציעא פד ב). אחי ורעי [הינו המכאובים והיסורים שהיו לו] בואו.

ומהם אשר לא רצו להטריח על קונם, והשתמשו במדת מסירת נפש, רצוני לומר שמסרו את עצמם להקדוש ברוך הוא שיעשה עמהם הטוב בעיניו יתברך שמו, ולא רצו להטריח על קונם שיעשה רצונם בדוקא. והוא על דרך שאמר ר' יהודא בן בבא, (סנהדרין יד א) הריני מטל לפניכם כאבן שאין לו הופכים.

וכן הנה יש בזה עוד ענין נעלם כי לפעמים כאשר שהוא ברצונו יתברך שמו להביא הגזרה בדוקא. על פי כבשי דרחמנא אשר במחשבתו הנעלמה יתברך שמו. אז מסלק את הבחירה ומטיל מרץ בלבבם עד שאי אפשר להאדם אז להתחזק במדת הבטחון. וכדי לקים את הגזרה על כל פנים רחמנא ליצלן. אבל באמת הנה אין דבר עומד נגד הבטחון, ועל זה נאמר: "וצדיקים ככפיר יבטח" (משלי כח א)

ועל כל זה יורה לנו הכתוב כי בעת מלחמת גוג ומגוג או בזמן חבלי משיח, אז תתגבר כל כך בעולם מדת הדין עד שיהיה אי אפשר להנצל ממדת הדין הקשה, ולכן יעץ הכתוב חזרו אותנו ופרט אותנו לכל אחד ואחד מאיזה מדרגה שיהיה, שנחזק את עצמנו בעת ההיא במדת הבטחון ובזכותה ננצל כלנו ממדת הדין הקשה שתתגבר אז בעולם, ועל ידי זה נהיה נזכרים לפני ה' כדכתיב בתריה "ה' זכרנו יברך, יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן, יברך יראי ה'" וגו' והם כל הג' שהזכרנו לעיל.

(חפץ חיים - זכור למרים - פרק כ')

אני לא יכול!

נחזור ונשנן: כמעט כל התנהגות שלילית שלנו היא תוצאה של הרגל, הרגל של דברים שראינו אצל ההורים, בחברה או בתקשורת, הרגל של דברים שחוינו, ובעיקר הרגל של דברים שעשינו וחזרנו ועשינו עד שהפך ל'טייס אוטומטי' בחיינו.

השינוי יבוא כאשר נשנה את דפוס ההתנהגות בהרגלים חדשים וטובים.

בתור התחלה - אילו הרגלים טובים כדאי לאמץ?

בוודאי שעניין זה משתנה מאדם לאדם, אבל ישנו גורם משותף לכולם. מחקרים מראים **שכוח רצון** הוא ההרגל הבסיסי החשוב ביותר להצלחה אישית.

אז נכון, כולם מדברים על כוח הרצון, ושאין דבר העומד בפני הרצון.... וכו' וכו'

אנחנו מדברים שכוח זה הוא מיומנות **שניתנת ללמידה!!**

גם מי שלא נולד עם כוח רצון חזק, או מי ש"דאגו" להוריד לו את כוח הרצון - יכול להשיג אותו.

ושוב - הדרך הטובה ביותר לחזקו היא להפוך אותו להרגל.

לרצות משהו פירושו לכוון למטרה ולא רק לזרום עם המצב. **לרצות** משהו פירושו להתמיד, להתמיד ושוב להתמיד. אין אנו מצפים מהברדלס שיפסיק לטרוף את הצבי או האימפלה, ואין אנו חושבים שצפרדע מסוגלת להימנע מלקרקר, כי מבעלי חיים אין לנו ציפיות לשינוי. מותר האדם מן הבהמה - שיוכל לשנות הרגלי אכילה, התנהגות והתייחסות.

חג חירות כשר ושמח

הרב יהודה שמעוני מוגיד שיעור בישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משפחות 'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד הצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן לעניים לחג הפסח, שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה שאדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה
בכתובת: www.Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באמצעות Pay-Pal הבין-לאומי:

